

[Estrup]

Et særligt problem er deltagerkredsen. Det er positivt, at man forsøger at udvide kredsen, så at andre grupper, der uddannelsesmæssigt og med hensyn til erhvervsfunktion kan sidestilles med specialarbejdere og faglærte, kommer i betragtning, også selv om der som påpeget af Teknisk Landsforbund forekommer at være en noget uforståelig forskelsbehandling med hensyn til den status, disse nye uddannelser tildeles. Det er ligeledes et fremskridt, at der åbnes for tilrettelæggelse af kurser, som specielt efterspørges af offentlige og private virksomheder.

Tilbage står spørgsmålet om at tilgodese de arbejdsløses uddannelsesbehov. Det er en velkendt sag, at ledige i dag hyppigt bliver sorteper, må tage til takke med ventelister, når de søger kurser i konkurrence med allerede beskæftigede. Skolerne foretrækker de ansøgere, der allerede har et job på hånden. Arbejdsgiveren presser på, og organisationerne gør ikke noget for at modvirke denne tendens, snarere tværtimod.

Lovforslaget rummer intet om dette problem, og en lovgivning om arbejdsmarkedsuddannelser er ikke et effektivt instrument, hvis den forsømmer de lediges behov for uddannelse. Jeg synes i det hele taget, man på denne baggrund må spørge, om det, vi nu laver på videreuddannelsesområdet såvel inden for undervisningsministeriets som arbejdsministeriets område, faktisk har den kvalitet, som tiltrænges.

Jeg skal slutte med det særlige problem, som hedder indskrivningsgebyr. Jeg mener ikke, det er velbegrunderet at give ministeren bemyndigelse til at opkræve et sådant gebyr. Der er allerede hjemmel til at opkræve depositum ved specialarbejderkurserne, og den hjemmel skal efter min mening overføres. Jeg kan ikke se det rimelige i, at vi først pålægger lønmodtagerne at være med til at finansiere uddannelserne over AUD for derefter at kræve et ekstra gebyr, når de vil bruge uddannelserne.

Vi kan altså medvirke til forslaget gennemførelse, men mener, at der bør ske en opstramning under udvalgsarbejdet.

Bente Juncker (CD):

Det er nu 25 år siden, vi fik loven om specialarbejderuddannelsen, og i den mellemliggende periode har udviklingen inden for er-

hvervslivet nødvendiggjort uddannelsesinitiativer også for andre grupper for at give arbejdskraften nye kvalifikationer svarende til ny viden og produktionsmetoder. Disse forskellige initiativer bliver med dette lovforslag fra arbejdsministeren søgt samlet under én lov om arbejdsmarkedsuddannelser, et forslag, CD kan tilslutte sig.

Tanken om et samlet retsgrundlag har tilslutning fra såvel LO som Dansk Arbejdsgiverforening, selv om der af disse organisationer udtrykkes forskelligt syn på dele af lovforslagets indhold. Begge parter er imidlertid tilfredse med, at den endelige konkretisering af loven i en bekendtgørelse skal ske i samarbejde mellem arbejdsministeren og arbejdsmarkedets parter. Der er tale om en rammelov, hvor der er brug for hurtigt at kunne indføre nye kursustilbud i takt med de behov, der følger af en hurtig teknologisk udvikling.

Hovedmålgruppen er efter forslaget som hidtil specialarbejdere og faglærte, hvilket LO har udtrykt sin tilfredshed med, medens arbejdsgiversiden lægger vægt på, at også andre grupper sikres adgang til dette systems efteruddannelser. Lovens kapitel V beskriver disse forhold, og de grupper, der kan komme på tale, karakteriseres som folk, der kan sidestilles med specialarbejdere eller faglærte arbejdere m.v. Der tænkes især på arbejdsledere og juniorteknikere. Det er forståeligt, at der er ønske om, at også andre end hovedmålgruppen kan få dækket et uddannelsesbehov, men det må være rigtigt at foretage en afgrænsning i overensstemmelse med det indhold og niveau, der har været gældende indtil nu.

Det vigtigste mål for denne lovgivning er, at den udformes, så der bliver tilstrækkelig mulighed for hurtige omstillinger og hurtig indførelse af nye kurser i tæt kontakt med de lokale virksomheder. Kan påtrængende opgaver ikke løses hurtigt og fleksibelt nok, opstår de såkaldte flaskehalsproblemer med det deraf følgende paradoksproblem. Det er lidet hensigtsmæssigt både af hensyn til erhvervslivets fremgang, og hvad deraf følger af fordele for vor betrængte økonomi og af hensyn til de arbejdsledige.

Set i sammenhæng med undervisningsministerens forslag om erhvervsrettet efter- og videreuddannelse mener vi i CD, at der med det foreliggende forslag er skabt et godt